

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרגע

בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

כשנהג האוטובוס מתחיל לנסוע לפני שאתה מוצא מושב

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.
הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגיוון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. 'נו...ברור... מה מיוחד כאן?!' - תמה החבר 'הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו'..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שבחבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר בסופו של דבר כל אחד יעדיף את החבילה' שלו...

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

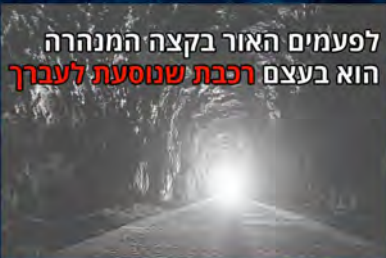
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהור

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירושה. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובהתמדתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - "אין מדליקין בחלב נחום"!' עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ולמבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לננו!** פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרעף

**בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.**

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.

הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

חקץ להמחזמים המסורתיים!

מפסיקים לשבור את השפתיים אחרי נטילת ידיים

כולל להיטים:
"נטלת כבר?" • "לא לשחק עם הסכום!"
"מספיק!!!" • "חכה חכה..." • "עוד לא הערתם את אלחנן?!"

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו'..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שב'חבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר' **בסופו של דבר כל אחד יעדיף את ה'חבילה' שלו...**

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

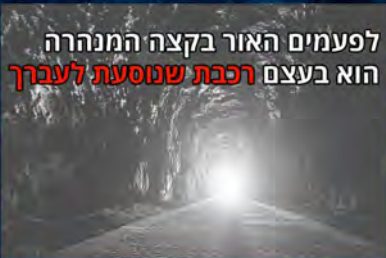
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהור

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירוש. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקנתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאוד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - 'אין מדליקין בחלב נחום'... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לניו!**
פריטים וייעוץ: 054-8568887 | G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרעף

**בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.**

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.

הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

חקץ להמחזמים המסורתיים!

מפסיקים לשבור את השפתיים אחרי נטילת ידיים

כולל להיטים:
 "נטלת כבר?" • "לא לשחק עם הסכום!"
 "מספיק!!!" • "חכה חכה..." • "עוד לא הערתם את אלחנן?!"

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שב'חבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוֹקֵיךְ מִיִּסְרֶךָ" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר' **בסופו של דבר כל אחד יעדיף את ה'חבילה' שלו...**

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהוך

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירוש. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לזאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקומתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרוא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - 'אין מדליקין בחלב נחום'... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שג חשוב לנו!**
פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרגע

**בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.**

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.

הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שבחבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר

בסופו של דבר כל אחד יעדיף את החבילה' שלו...

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהוך

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירוש. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובהתמדתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמובן, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במכת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - "אין מדליקין בחלב נחום"!' עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לניוו!** פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרעף

**בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.**

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

כשנהג האוטובוס מתחיל לנסוע לפני שאתה מוצא מושב

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.
הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

חקץ להמחזמים המסורתיים!

מפסיקים לשבור את השפתיים אחרי נטילת ידיים

כולל להיטים:
"נטלת כבר?" • "לא לשחק עם הסכום!"
"מספיק!!!" • "חכה חכה..." • "עוד לא הערתם את אלחנן?!"

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שבחבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר

בסופו של דבר כל אחד יעדיף את החבילה' שלו...

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

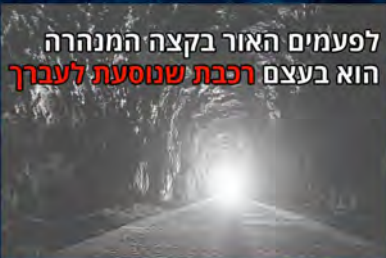
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהור

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירוש. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקנתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: "נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - 'אין מדליקין בחלב נחום'... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו..."

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לננו!**
פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרעף

**בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.**

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.

הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

חקץ להמחזמים המסורתיים!

מפסיקים לשבור את השפתיים אחרי נטילת ידיים

כולל הלהיטים:
 "נטלת כבר?" • "לא לשחק עם הסכום!"
 "מספיק!!!" • "חכה חכה..." • "עוד לא הערתם את אלחנן?!"

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. 'נו...ברור... מה מיוחד כאן?!' - תמה החבר 'הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו'..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שב'חבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר' **בסופו של דבר כל אחד יעדיף את ה'חבילה' שלו...**

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

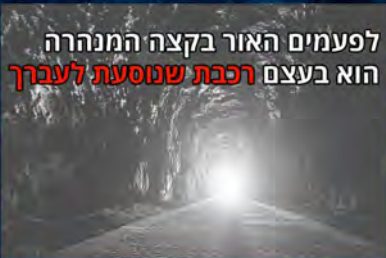
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהוך

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירושה. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקנתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרוא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כך קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכח, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאוד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כך - 'אין מדליקין בחלב נחום'... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לניוו!** פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרגע

**בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.**

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

כשנהג האוטובוס מתחיל לנסוע לפני שאתה מוצא מושב

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.
הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו'..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שב'חבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר' בסופו של דבר כל אחד יעדיף את ה'חבילה' שלו...

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יהי זכרם בהור

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירוש. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז).

בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקנתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרוא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה כשרוני במיוחד, אבל היה יודע "לתקשר" עם הבריות... "התשובה פשוטה מאוד", הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו... הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - 'אין מדליקין בחלב נחום'... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לננו!**
פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרגע

בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.

הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

חקץ להמחזמים המסורתיים!

מפסיקים לשבור את השפתיים אחרי נטילת ידיים

כולל להיטים:
"נטלת כבר?" • "לא לשחק עם הסכום!"
"מספיק!!!" • "חכה חכה..." • "עוד לא הערתם את אלחנן?!"

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. ענית את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסועו? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שב'חבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר' **בסופו של דבר כל אחד יעדיף את ה'חבילה' שלו...**

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

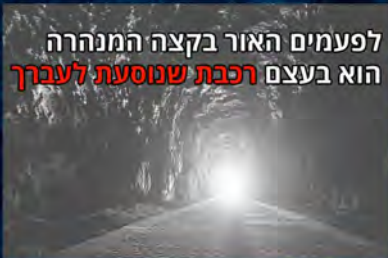
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהור

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירוש. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקנתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה כשרוני במיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - "אין מדליקין בחלב נחום"... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לננו!** פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרגע

בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

כשנהג האוטובוס מתחיל לנסוע לפני שאתה מוצא מושב

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.
הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגיוון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. "נו...ברור... מה מיוחד כאן?!" - תמה החבר "הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו'..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שבחבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר בסופו של דבר כל אחד יעדיף את החבילה' שלו...

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

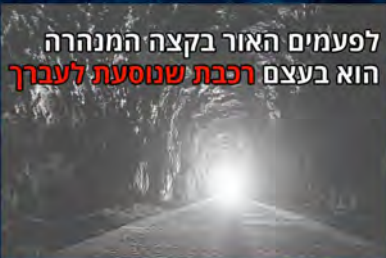
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהוך

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירושה. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקומתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרוא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - 'אין מדליקין בחלב נחום'... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שם תשוב לננו!**
פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com

מעל 15,000 קוראים

אבות "אהל פינחס" ובנים

כל הזכויות שמורות

מהבעילות לא נחיס לרגע

בוס: למה לא הגעת לעבודה?
אני: ניסיתי להגיע לעבודה אבל הרוח העיפה אותי הביתה.

אני: לשון הרע לא מדבר אלי חברה שלי: שומעת רגע? אני:

כשנהג האוטובוס מתחיל לנסוע לפני שאתה מוצא מושב

דוור שכונתי הגיע לבית פרטי שעדיין לא ביקר בו. על השער היה שלט: "זהירות תוכי". הסתכל הדוור לתוך הגינה וראה תוכי על ענף של עץ.
הדוור פתח את השער והגיע עד לעץ. הסתכל על התוכי וגיחך בזלזול. התוכי הסתכל בחזרה אל הדוור ואז קרא לדוברמן שישב בצד: "רקסי, עכשיו!"

דבר העורך

באמצע שיעורו השבועי של רבי איסר זלמן בשיבת "עץ חיים". אחד מן התלמידים, אשר במרבית הפעמים לא נהג להיות בין המשתתפים הפעילים בשיעור בשאלות או בתירוצים, קרא לעברו של ראש הישיבה: "השפת אמת" מסביר את הסוגיה בצורה אחרת לגמרי... רבי איסר זלמן פנה אליו ואמר מיד: "אם השפת אמת מסביר את הגמרא בצורה אחרת, הרי שלמעשה היה עלי להפסיק את שיעורי מיד, אבל אנא ממך, עבדתי קשה מאד על מנת להכין את השיעור הזה, עשה נא עמדי חסד, ותן לי להכין את השיעור אשר הכינתי בעמל כה רב..." התלמידים היו בהלם מוחלט... ממתי רבם מגיב בצורה שכזו? מיד לאחר השיעור ניגש אחד מטובי הלומדים עיין ב"שפת אמת" ונכח לדעת שהרב צדק. הוא פנה לראש הישיבה ושאל: "מדוע הרב צידד בדעתו של התלמיד שטעה?" "אכן הצדק עמך" - הגיב הרב - "מכיר את הסברו ואין כל סתירה בין הדברים..." הרב הסביר לו: "תראה תוך כדי מסירת השיעור הבחנתי שאחד מסוחרי ירושלים, אשר אינו נוהג לבוא בקביעות ולהאזין לשיעורי, יושב בבית המדרש. הסקתי, כי ככל הנראה הוא הגיע לכאן כדי לברר על אחד הבחורים בעניין שידוך כלשהו. כשקם אותו בחור ושאל, שלא כמנהגו, שאלה, הבנתי, כי כנראה מדובר בשידוך בינו לבין ביתו של אותו עשיר, וחשוב לו ביותר להרשימו בשאלה זו, ולהראות שהוא יודע ללמוד... אמנם, איני יודע בוודאות שאכן, יש לאותו עשיר בת, אולם סביר להניח שכן הוא. עניתי את מה שענית, אפוא, כדי להגדיל את ערכו של אותו בחור בפני הסוחר..."

שבועות ספורים חלפו, ובחור זה התארס עם ביתו של אותו סוחר... רק אברך אחד ידע להעריך, באותה שעה, את חכמתו של רבו, ואת מידת רגישותו לכבוד זולתו...

בידידות נר זמל

הממשלה החדשה עוד לא קמה וכבר המחירים בסופר ברצפה

גם אם בסופר יהיו מיליון עגלות איכשהו אתה תיקח את העגלה עם הגלגל שמושך כל הזמן לצד.

הסכם השלום עם מרוקו: 4 מטוסים עם סלטים נחתו בנתב"ג

עם כל עליות המחירים, אפשר לומר שאנחנו חיים במיסי מיסים.

אלשה שהיה

אני חושבת שאתם לילדים שלכם שמות מהתנ"ך זה מגניב, אבל ההורים של פרעה ביטון מהשכונה שלי טיפה הגזימו

הגייון של מוצאי שבת: אני לא מסוגל לזרוק את תכולת הסיר לפח או נכניס אותו למקרר לכמה ימים ואז נזרק

עתידות: אחרי שהמס על המשקאות המתוקים ירד, המחירים שלהם ישארו אותו דבר.

מסופר ששני יהודים נחתו בנמל התעופה בן-גוריון. והנה האחד רואה את חברו שהוא מביט במסוע במשך דקות ארוכות, למרות שאת המזוודה שלו הוא כבר לקח. עשרות מזוודות עוברות וחברו לא מסיט את עיניו ולו לשנייה אחת... הוא לא רצה להפריע לתלמיד חכם, אך משהו לא הזיז את עיניו ביקש הוא להבין מה מעניין כל כך במסוע? לשאלתו השיב חברו: "ראה ישנן כל כך הרבה מזוודות וכל אחד יכול לקחת איזה מהם שירצה... אך אף אחד לא מנסה אפילו... כל אחד בודק ומוודא שהמזוודה אכן שלו ולוקח אותה, למרות שיתכן שהתכולה באחרת שווה לאין ערוך ממה שיש בחבילה שלו. 'נו...ברור... מה מיוחד כאן?!' - תמה החבר 'הלא תבין, כל אחד מעדיף את שלו כיוון שהבגדים הם לפי מידתו, החליפות במזוודה הם תפורים למידותיו... אין לו חפץ בכאלו ש'גדולים עליו'..."

כך הוא בייסורים, הקב"ה נותן לכל אחד כפי מידתו ויכולותיו... אין האחד מקנא בחברו שכן ברור לו שבחבילה' של השני ייתכן ויש כאלו הגדולים עליו בכמה מידות... "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" הקב"ה מביא על כל אחד ייסורים בדיוק לפי המידה שהוא צריך. כשם שהאב מכיר את בנו ונותן לו עונש על פי מידתו - כך הקב"ה מייסר את האדם בדיוק במידה הנצרכת לו על מנת שייטיב את דרכו. אין לאף אחד מה לקנא בחברו שהגם שנראה שה'דשא של השני ירוק יותר בסופו של דבר כל אחד יעדיף את החבילה' שלו...

אבות ובנים תהלים מלל ליל שישי אירגון מתמידים

למוד מוצ"ש מלל שישי עלון באלפי עותקים סדר לימוד שבת

שיעורי רבנים שיעור עין יעקב ישיבת בין הזמנים

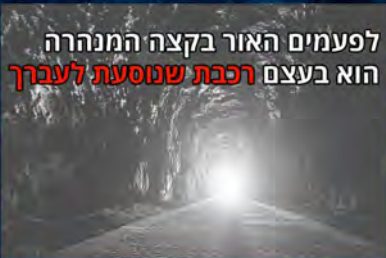
שיעור בעלי בתים פעילויות לילדים

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

נפלו בעת מילוי תפקידם, יפה זכרם בהוך

לפעמים האור בקצה המנהרה הוא בעצם רכבת שנוסעת לעברך

למה אחרים מקבלים את העלון ראשונים ואתה לא?!

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
367korona@gmail.com

דאגנו כשלא הגעת לפארק

אוקיי, חברה שמבינים טוענים שלג בירושלים בתחילת שבוע הבא

אמרו אולי שלג...

זקנה חכמה אמרה את בן הזוג תכירי באמת כשתגרשי את החברים תכירי באמת כשתיפלי. את האחים תכירי בירושה. ואת הילדים תכירי בזיקנה.

78 יום ועדיין לא גדלו עגבניות...

לקוח יקר, שיחתך מאוד חשובה לנו ועל כן נפנק אותך בסולו חליל צד בן 45 דקות

הדבר הכי גרוע שאי פעם דרכת עליו הוא

!!!!

כוס זכוכית דקה.. עטופה בנייר כסף וליידי עמד רב שאמר לי לעשות את זה

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליטי"א

פרנסה מן השמים ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים (יג. ז). בדרך מליצה מספרים ספור על הפסוק הזה: בני אשכנז הוגים את המלה "נחם" כמו "נחום" (קמץ א - או). גביר גדול רצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם מפלג. הוא היה מוכן לדאג לכל צרכיו, למשך שנים רבות, ובלבד שחתנו יוכל לשקד על למוד התורה. הוא פנה לראש הישיבה של אחת הישיבות המפורסמות, ובקש ממנו את הבחור הטוב ביותר בישיבה, בכשרונותיו ובתקנתו.

אולם תנאי אחד התנה: שהחתן יצליח לענות על שאלה בתורה שהוא ישאל אותו... העשיר, שחשב את עצמו לתלמיד חכם, יודע ספר, פתח את המשינה במסכת שבת, והחל לקרוא (פ"ב מ"א): "במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין לא בלקט ולא בחסן ולא בכלה... ולא בחלב נחום".

"אינני מבין", דפק העשיר על השלחן, "מה רע עשה נחום שלא מדליקים בחלב שלו? הוא לא הצליח להבין את פשרם של גלי הצחוק שעוררה שאלתו... כל הנסיונות להסביר לו שלא כף קוראים את המשינה, ואחרי המלים: "ולא בחלב" באה נקדה, ואחריה מתחילה פסקה חדשה: "נחום הפדי אומר", עלו בתהו... הוא נותר בקשיטו: "מדוע לא מדליקים בחלב נחום?" משאל קבל תרוץ לקשיטו, מהר לעזב את הישיבה, ופנה והלך לישיבה אחרת... גם שם חזר, כמוכר, אותו התסריט...

ראש הישיבה הבין עם מי יש לו עסק, והביא לפניו בחור, שאמנם לא היה פשוטו כמיוחד, אבל היה יודע לתקשר עם הבריות... התשובה פשוטה מאד, הסביר הבחור. "התורה אומרת: 'ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם' - נחום לא רצה לצאת ממצרים... ככל הנראה היה לו שם מפעל לחלב, והוא טען שהמפעל מתפקד היטב, מביא לו פרנסה בשפע, ובפרט במפת חשך העסקים פרוחו..."

הוא לא מעניין, אפוא, לסגר את המפעל ולצאת ממצרים... שמעו על כך החכמים ואמרו: 'נחום לא רוצה לצאת ממצרים? אם כן - "אין מדליקין בחלב נחום"... עיני העשיר אורו... סוף כל סוף נמצא תרוץ המתשוב על לבו. סוף כל סוף נמצא החתן המיחל לבתו...

ואכן, החתנה נחנה ברב פאר והדר, והעשיר דאג לפרנסתם, ולכל צרכיהם, למשך שנים רבות על גגו זה נאמר: "החכמה תחיה בעליה". הפרנסה מאת ה' היא, ברצותו מאריך וברצותו מקצר.

יכול להיות עליו גדול שלא יזכה לשבת על שלחן שפנה, ודוקא מישוה עם כשרונות פחותים יזכה בו. הכל כפי שנגזר מלמעלה.

שבת שלום ומבורך!

מהדורה חדשה: עגלת שש בכרס אחד

"יהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו..."

כשלא מצליחים לראות ולהרגיש את האחר, המצב ממש חשוך!

בחסות: **גולדן האוס** (בית שמש) ניהול ואחזקת מבנים **כי שג חשוב לנו!** פרטים וייעוץ: 054-8568887 G0548568887@gmail.com